

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 18XCdo/131/2016
Identifikačné číslo spisu: 5912207020
Dátum vydania rozhodnutia: 26.05.2016
Meno a priezvisko: JUDr. Darina Ličková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2016:5912207020.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSŤ, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 25, zastúpenej advokátskou kanceláriou: Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4, proti odporcovi: Slovenskej republike, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Župné nám. 13, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, vedenej na Okresnom súde Ružomberok, pod sp. zn. 2C 96/2012, o dovolaní navrhovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline zo 16. apríla 2015 č. k. 10Co 697/2014-231, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Odporcovi náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Okresný súd Ružomberok uznesením z 13. augusta 2014, č. k. 2C 96/2012-202 uložil navrhovateľovi v zmysle položky 7a Sadzobníka súdnych poplatkov v spojení s § 2 ods. 4, § 5 ods. 1 písm. a/, § 6 ods. 1 a 2, § 7 ods. 10 a § 18 ca zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a o poplatku za výpis z registra trestov povinnosť zaplatiť súdny poplatok v sume 20,-eur za ním podané odvolanie vo veci samej. Podrobne vysvetlil intertemporálne ustanovenie (§ 18ca zákona o súdnych poplatkoch) a zdôraznil, že odvolanie (poplatkový úkon) bolo podané po 1. októbri 2012, t.j. v období, kedy už bolo zrušené vecné oslobodenie od súdnych poplatkov konaní o náhradu škody spôsobenej orgánom verejnej moci.

Na odvolanie navrhovateľa Krajský súd v Žiline uznesením zo 16. apríla 2015, č. k. 10Co 697/2014-231

uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil.

Odvolací súd v odôvodnení uznesenia na námietku navrhovateľa, že uznesenie súdu prvého stupňa neobsahuje žiadne odôvodnenie uviedol, že toto obsahuje (všetky) podstatné dôvody rozhodnutia o poplatkovej povinnosti - opis rozhodných skutočností z pohľadu aplikovanej právnej úpravy a deklarovanie vzniku poplatkovej povinnosti odvolateľa za podané odvolanie vo veci samej, vrátane posúdenia intertemporality.

Odvolací súd mal za to, že sú splnené všetky zákonné predpoklady pre vyrubenie poplatku za odvolanie vo veci samej - vymedzenie poplatníka, vzniku poplatkovej povinnosti a tiež sadzby poplatku. Dodal, že prijatie argumentácie navrhovateľa by viedlo až k absurdnému záveru, že v podstate žiadne odvolacie konanie nepodlieha súdnemu poplatku, lebo v Sadzobníku nie je stanovená poplatková povinnosť za odvolanie voči žiadnej žalobe. Ani z dôvodovej správy nemožno vyvodit' zámer zákonodarca oslobodiť predmetný druh konania od súdneho poplatku za odvolanie. Zavádzajúcim je tiež poukaz na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo 39/2007.

Odvolací súd mal za to, že uznesenie súdu prvého stupňa je správne aj z pohľadu ust. § 18ca zákona o súdnych poplatkoch. S cieľom predísť nežiaducej retroaktívite označená právna norma stanovuje, že z úkonov navrhnutých alebo za konania začaté do 30. septembra 2012 sa vyberú poplatky podľa predpisov účinných do 30. septembra 2012 (keby bolo konanie o náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom oslobodené od platenia súdnych poplatkov), a to i keď sa stanú splatnými po 30. septembri 2012. V súdnom prípade však bol spoplatňovaný úkon - odvolanie - navrhnutý po 30. septembri 2012 (konkrétne 30. júla 2014). Pokiaľ by zákonodarca mal záujem, aby boli od súdneho poplatku oslobodené všetky úkony (aj také, ku ktorým dôjde následne v čase účinnosti novej právnej úpravy) v konaní začatom pred 1. októbrom 2012, zvolil by tomu zodpovedajúcu formuláciu. Prechodné ustanovenie však rieši len situáciu, aby úkony navrhnuté pred zmenou poplatkového zákona boli (aj v ich prípade neskoršej splatnosti) spoplatnené v zmysle právnej úpravy účinnej v čase ich uplatnenia.

Odvolací súd uviedol, že nenáležitým je aj odvolateľove zdôrazňovanie termínu „konania začaté“. Uvedené sa týka situácie, kedy je spoplatňované konanie (a nie jednotlivé úkony), o ktorú situáciu sa súdnej veci nejedná. Inými slovami „konania začaté“ použitý v zákone o súdnych poplatkoch predstavuje konania spoplatňované podľa tohto zákona a je kvalitatívne odlišný od pojmu konania vo veci samej, základom úpravy ktorého je O. s. p. Navyše aj v prípade spoplatňovania konania v zmysle § 6 ods. 2 zákona o súdnych poplatkoch sa pod termínom „konanie“ rozumie len konanie na jednom stupni, takže aj keby súdaná vec bola spoplatňovaná ako konanie, v čase podania odvolania (začatie odvolacieho konania) by už poplatková povinnosť bola daná.

Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal dovolanie navrhovateľ. Žiadal rozhodnutia súdov oboch nižších stupňov zrušiť bez náhrady a v prípade úspechu žiadal, aby mu bola priznaná náhrada trov dovolacieho konania. Dovolanie odôvodnil tým, že účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom (§ 241 ods. 2 písm. a/ O. s. p. v spojení s § 237 písm. f/ O. s. p.), ktoré malo spočívať v prekvapivosti rozhodnutia odvolacieho súdu a v porušení jej práva na súdnu ochranu zaručenú čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, pretože mu súd uložil poplatkovú povinnosť v prípade, kde ju nemal.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania zastúpený v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O. s. p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

V danom prípade ide o dovolanie podané v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania toho istého dovolateľa - viď konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 2Cdo 280/2014, 2Cdo 295/2014, 2Cdo 310/2014, 2Cdo 331/2014, 2Cdo 350/2014, 2Cdo 552/2014, 3Cdo 275/2014, 3Cdo 333/2014, 3Cdo 374/2014, 5Cdo

301/2014, 5Cdo 353/2014, 5Cdo 390/2014, 7Cdo 398/2014, 7Cdo 526/2014, 8Cdo 431/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach, v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O. s. p. už ďalšie dôvody neuvádza.

Vzhľadom na to, že v dovolacom konaní sa nepotvrdila existencia procesnej vady konania tvrdenej navrhovateľom, nevyšli najavo ani iné vady uvedené v § 237 ods. 1 O. s. p. a prípustnosť podaného dovolania nevyplýva z § 239 O. s. p., najvyšší súd odmietol procesne neprípustné dovolanie podľa § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p.

O trovách dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p., § 151 a § 142 ods. 1 O. s. p.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republik pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.